

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA:

Pe an 48
Pe 6 luni 24
Pe 3 luni 12

IN STRAINATATE:

Pe an 60

INSERTIUNI SI RECLAME:

Linia de 30 litere petit, pagina IV, 80 bani.
Pe pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi.

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în Capitală 10 bani.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul „Dacia”.

ANUNCIURI

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen-stein & Vogler în Vienna, Walfischgasse 10
A. Oppalik în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Moos în Vienna, Seilerstätte 2; Vincenz Hrdicka în Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lieb în Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. în Pesta și Hoeser-Lafite-Bullier & Comp. în Paris.

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Articolele republicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

SERVICIUL PRIVAT AL „TIMPULUI”

(Agenția Havas).

Serviciul de la 30 Iunie, g. are dimineața. —

Constantinopol, 28 Iunie.

Camera s-a închis. Președintele a ținut o alocuțiune, pe care a terminat-o rugând pe Dumnezul de a scorda victoria armatei otomane.

Astăzi s-a ținut un consiliu de rebel.

O depeșă din Ruseiuk anunță că Rogiț nu trecut Dunărea la Șibov. Bombardarea a cauzat în Ruseiuk pagube considerabile.

S-a răspândit șgumotul, că s-a angajat o luptă în Dobrogiia.

Aiena, 28 Iunie.

O mare cămăștine domnesco nici, din cauza incidentului provocat prin cele 198 casete cu munițiuni prinse la Corfu.

BUCUREȘCI 18 Iunie

Șeful de stat-major al armatei române a adresat ministerului de interne, nota pe care o publicăm la vale. Recomandațiunile cuprinse într-însa sunt așa de juste și așa de patriotice, că îi dăm toată aprobaarea noastră și că ne simțim fericiți de a nu ne găsi pe lista ziarelor numite în acea adresă. „Tim-pul” s'a ferit și se va feri pururea de a publica ver-ce știre de pe câmpul de luptă din care inamicul ar putea trage ver-un folos.

Un singur lucru ne pune în mirare. Cine să fi inspirat cugetări așa de sănătoase și așa de înțelepte d-lui colonel care în timpul Ministerului său nu ne-a prea resfătat cu de asemenea!

Oricare ar fi autorul său inspiratorului acelei adrese, eată textul ei:

Copie după adresa sub Nr. 62 din 13 Maiu 1877, adresată d-lui ministru de interne de șeful statului major al armatei.

Domnule ministru,

Am onorul a vă trimite aci alăturat trei extracte din ziarele *România Liberă*, *Telegraful* și *Pressa*, în care se relatează, în cele două antedea, împrejurările bombardării de la Calafat-Vidin în ziua de la 9 Iunie, iar în cel din urmă bombardarea din

aceleași puncte în ziua de 22 Maiu.

Vă rog, d-le ministru, ca să binevoiiți a atrage luarea aminte a celor ziare asupra publicării unor amărunte a căror cunoștințe de către inamic, nu poate să'i fie de cât folositoare. În adevăr, este a'i aduce cel mai mare serviciu arătându'i punctele anume unde au căzut proiectilele lui, ast-fel în cât să'i poată regula tragera cu o deosebită precizie și însemnându'i chiar poziția nu numai a bateriilor și a deosebitelor noastre lucrări, dar chiar aceea a magazilor de iarbă și altor asemenea puncte a căror așezare inamicul are cel mai viu interes a o cunoaște.

Cred, d-le ministru, că semnalaarea acestor rele, va fi de ajuns pentru ca să impiedice pe viitor publicarea unor asemenea amărunte, publicare cu totul vătămătoare nouă. Mai cu seamă acum, când starea de resbol a fost proclamată, orice restricțiuni pot fi impuse tuturor acestor ziare.

Priimiți, vă rog, domnule ministru, încredințarea prea osebitei mele considerații.

Șef de stat major.
(Semnat) Colonelul Slănicianu.

Citim în *România Liberă*:

Se închisera în fine și Corpurile legiuitoare.

Felicităm guvernul pentru acest act, care nimici o ocaziune de durere pentru țară.

Corpurile legiuitoare și mai ales Camera, ori-care ar fi cuvintele de politeță din mesagiū, își perduse dreptul de la stima publică.

Red compusă, așa în cât ne era rușine să zicem că represinta, prin majoritatea sa, România, am avut și nenorocirea de a o vedea nepăsătoare, mai de tot străină de interesele țării și fără conștiința situațiunii.

Ca o lampă lipsită de oleū, Camera dede în timp de șase-zece zile, nu mai doă trei licăriri și apoi se stinse. Chiar aceste licăriri se văzură numai când guvernul scutură tare această candelă de întunerice.

În loc de a fi la postul interese-

lor națiunii, ca o santinelă credincioasă; în loc de a arăta străinilor că suntem un popor, al cărui cuvânt trebuie respectat; suveranul de pe monticula catedralei, deștepta în noi pe fie care zi durerile desgustului.

„Camera ne' find în număr n'a ținut ședință. Senatul, idem,” devenise știrea regulată ce o căpeta țara de cinci ori pe săptămână.

Putem oare ierta această nepăsare de lucrul public?

Dar cel puțin atunci când numărul regulamentar al membrilor legișlativei era atins, ni se oferea oare un spectacol care să atragă respectul nostru?

Nu cutezăm a ne da răspunsul.

Acea desordine în mântinare, aceea zăpăceală în desbatere, care nu se putea înfrâna cu toată autoritatea bătrânului Rosetti, răspunde destul de trist la întrebarea noastră.

Cari sunt actele, ce le ridică la ceruri mult bine-voitorii apologiști ai Camerei de jos?

Convențiunea româno-rusă, proclamarea independenței și chărțtia-monedă.

Să mai reamintim oare împrejurările în cari s'au produs aceste acte? Dacă în convențiunea cu Rusia se află ceva bun — și trebuie să recunoaștem că de mult folos a fost pentru țară acea convențiune — tot meritul a fost al guvernului care a încheiat-o.

Independența României! Speța acestor cuvinte cari mișcă de mândria inima ori-cărui român, nu ne permite a diseca modul în care s'a proclamat de Cameră. Solemnitatea și gravitatea faptului reclama o miștine, serios argumentată pe drepturile istorice ale României, care miștine mergend în străinătate, să oblige și pe dușmanii noștri a zice că noi lucrăm cu multă serioșitate.

Dar independența României a fost proclamată, și noi trebuie să ne silim a fi la înălțimea acestui frumos act, în contra cărnii nu se poate ridica nici un român.

Proclamând independența, actualele corpuri legiuitoare nu se pot felicita de cât că ele au avut norocirea de a repeti oficial cuvântul întregel Românii.

Despre chărțtia-monedă să nu mai vorbim. Un mare desastru este legat de dânsa. Să scăpăm mai întâiu de el. Corpurile legiuitoare au dreptul de a plânge, iar nu de a se lăuda cu acest act.

Nu voim a numera și cele-l'alte vorturi ale reprezentanților națiunii, mai ales când alegătorii din colegiul al IV din Bolgrad s'au manifestat atât de puternic pentru ilustrul membru al partidului liberal, d. Nigulici.

Nu credem că „influența”, care a scos din urna țeranilor Bolgradeni pe viitorul reprezentante, este „morală.” Din contra suntem siguri că meritele superioare ale distinsului advocat, pe care Bucureștenii nu'l cunosc încă bine, i-au dus falnic numele până la bălțile extreme al României, și rezășiț din Bolgrad, spontaned inspirați, au trimes liber și independent, pe dealul Mitropoliei, pe omul care are să salveze situațiunea României, să mărească numărul legișlatorilor patrioți, și să ofere guvernului un sprijin inteligent, demn și puternic.

DIN AFARA.

Cu toate că ministrul Tisza a declarat în dieta din Pesta, că guvernul a luat hotărârea de a nu mobilisa, ziarele indeobște bine-informate, urmează a discuta cestiunea. Se va concentra un corp de observațiune la granițele despre Bosnia și Serbia, zic ele, — fără ca să între însă în acțiune de cât atunci, când resboiul ar lua dimensiuni mai mari și ar amenința întru cât-va interesele direct austriace. „Deutsche Montagsblatt” reduce toată acțiunea la o demonstrațiune militară, care se va face spre a înăduși dispozițiunile resboinice ale slavilor atât din Turcia, cât și din Rusia.

După știrile ziarului „Presse”, Suleiman Pașa a avut Duminecă în valea Zetel, o luptă cu muntenegrenii, în care a fost bătut. Suleiman Pașa și Ali Saib Pașa intenționad a'și face junctiunea în această vale. După ce însă Ali Saib Pașa a fost bătut la Saragatș și silit a se retrage la Spuz, junctiunea nu mai era cu putință. În urmă și Suleiman Pașa a fost atacat și respins în Albania, ast-fel, că astăzi nu mai este nici un batalion turcesc pe teritoriul muntenegrean. Se asigură că Suleiman Pașa a pierdut vre-o 10,000 oameni.

După ce s'a disolvat camera franceză, toate ziarele republicane publice a declarațiune a celor patru grupe ale stângei, că la viitoarele alegeri, cei 363 deputați, care au votat motiunea de blam, vor candida pentru același program și se vor sprijini unii pe alții.

Ziarele din streinătate vorbesc de câte-va zile despre un conflict, ce s'ar fi iscat între marele Duce Nicolae și General Vellesley, atașatul militar al Engliterei. După declarațiunile făcute de către Lordul Derby în parlamentul englezesc, acest conflict poate fi privit ca înlăturat.

După știrile din Ragusa, principele Nichita a cerut de la guvernul italian un vas, spre a transporta familia princiară în Italia. Princesa Milena va călători în Franța, unde va rămânea în tot cursul resbelului.

Reluarea fortăreței Baiazid, cu toate că în știrile din Constantinopol ni se face împărtășire chiar și despre reintroducerea administrațiunii turcești, nici până acum nu se adeverește.

„Koln. Ztg.” comunică din Paris știrea, că Principele Milan ar fi oferit generalului Cernaieff, cu învoirea M. S. Țarului, o comandă în armata sârbească.

După cum știm, Turcii au hotărât, că vor primi și pe supuși lor creștini în armata lor. Acum se vede însă, că acest drept nu e de cât un nou impozit indirect. „Polit. Corr.” comunică din Salonichi, că guvernatorul din Tesalia, a ordonat oragului Salonichi să adune în cel mai scurt termen 2000 de cavaleriști cu cai cu tot. De oare-ce însă aceasta nu e cu putință, a încuviințat ca orașul să se respălătească cu 480 lire sterline. — Tot ast-fel urmează Turcii și în alte părți.

În Thesalia și Epir rescoala din ce în ce ia dimensiuni mai mari. În zilele trecute o noă bandă de insur-

PARTEA LITERARA.

OCOLUL PAMENTULUI

80 DE ZILE

XXIX

Podul se dărâmă în torental adânc, dar trenul trece ca un fulger. Urmându'i apoi calea fără vr'un obstacol, trecend fortul Sanders, străbătū strimptorile Chegene și ajunse la Evans. În acest loc, calea ferată atinge cel mai înalt punct al străbătorei sale, adică opt mii noz-zece și unu de picioare d'asupra nivelului Oceanului.

Aci este și marea ramură Denver-City, principalul oraș al Coloradoi. Acest teritor e bogat în mine de aur și argint, și mai mult de cinc-zece de locitori n'au și stabilit acolo.

Pesta noapte, lăsaă în stânca câmpia Valbah, urmând pe linia frontariilor Wyomingului și Coloradoi.

La opt ore dimineața, trecureră dincolo

de fortul Mac-Pherson. Trei sute cinc-zece și șapte mii despart acest punct de Omaha. La noă ore, ajunseră la însemnatul oraș North-Platte, așezat între două brațe ale unui mare riu, care se unesc împrejură'i formând o singură arteră, — singurul riu însemnat ale cărui ape se unesc cu ale Missuriului, puțin cam d'asupra Omahel.

D. Fogg și partenerii săi își reluseră jocul. Nici unul dintre ei nu se plângea de lungimea drumului. Fix la început câștigase câte-va guinee, și acum începuse să le pierză; nu se arăta însă așa de pasionat jucător ca d. Fogg. În acea dimineață, norocul favorisase mult pe gentleman. Într'un moment, după ce'i combinasă o lovitură îndrănească, se pregătea să joace „pică”, când la spatele scaunului său, auzi o voce:

„Ei! aș joca cara. . .”

D. Fogg, mis. Auda și Fix, rădicară capul. Colonelul Proctor era lângă ei.

Stamp Proctor și Fileas Fogg se recunosceră îndată.

„A! dumneata esci, d-le Englez, — strigă colonelul, — dumneata care vrei să ioc pică!”

— Și care o și joci, — răspunse liniștit Fileas Fogg, — dând jos un zece din acea carte.

— Dar mie 'mi place să fie cara, — răspunse colonelul cu o voce supărătoare. Și făcu un gest ca să ia cărțile jucate, adăugend:

„Nu înțelegi de loc jocul.

— Poate voiți fi mai îndemnat în altul, — zise Fileas Fogg, sculându-se.

— Nu ține de cât la d-ta să încerci, fiū al lui John Bull! — răspunse grosolanul personagiū.

Mistres Anda îngălbenise. Tot sângele 'i se grămădise la inimă. Apucase de braț pe Fileas Fogg, care o respinse încet. Vântură-Lume sta gata să sară pe American, care'i privea pe adversar cu aerul cel mai insultător. Fix însă se sculase, și, mergend spre colonelul Proctor, 'i zise: „Uitați că eu mine aveți a face, domnule; pe mine nu numai că ni'ați insultat, dar m'ați și lovit!”

— Domnule Fix, — zise d. Fogg, — cerertare, această afacere mă privește pe mine singur. Zicend că n'aveam dreptate să joc pică, colonelul 'mi a flent o noă insultă, și mă va satisfăce.

— Când vrei și ori unde, răspunse Americanul, — și cu ori-ce armă 'ți place!

Mistres Anda încercă în zadar să oprească pe d. Fogg. Agentul polițienesc voi, dar fără rezultat, să ia cearta pe socotela lui. Vântură-Lume voia să asvârle pe colonel pe neile vagonului, — un semn al stăpânului său îl opri. Fileas Fogg eși din vagon și Americanul 'l urmă în pridvorul vagonului.

Domnule, — zise d. Fogg adversarului său, — sunt foarte grăbit să mă întorc în Europa, și o pedecă ori cât de mică ar vătăma interesele mele.

— Hei! ce 'mi pasă mie d'acesta? — răspunse colonelul Proctor.

— Domnule, — urmă cu politeță d. Fogg, — după întâlnirea noastră de la San-Francisco, făcusem planul d'nă mă întorce în America ca să te gășesc, îndată ce ai fi reglat afacerea ce mă chiamă în veciul continent.

— Adevărat!

— Vrei să'mi dai o întâlnire peste șase luni?

— Pentru ce nu peste șase ani?

— Zic șase luni, — răspunse d. Fogg,

— voiți fi exact la întâlnire.

— Acestea sunt tot ocoluri! — strigă Stamp Proctor. — Acum sad de loc.

— Fie, — răspunse d. Fogg. — Mergeti la Nev-York?

— Nu.

— La Omaha?

— Ce'i pasă! Cunosci Plum-Creekul?

— Nu, — răspunse d. Fogg.

— Este viitoarea stație. Trenul se va

opri acolo într'o oră. Va staționa zece minute. În zece minute, avem timp să schimbăm câte-va focuri.

— Fie, — răspunse d. Fogg. — Mă voiți opri la Plum-Creek.

— Și sper că va rămânea acolo! adăogi Americanul c'o insolentă fără seamă.

— Cine scie, domnule? răspunse Fileas Fogg, și se întoarsă în vagon liniștit ca tot-d'una.

Aci gentlemanul începu să liniștească pe mis. Auda, zicându'i că fanfaronadele nu erau nici o dată periculoase. Apoi rugă pe Fix să le fie martor în întâlnirea ce va avea loc. Fix nu putea refusa, și Fileas Fogg își reluă liniștit jocul întrerupt, jucând pică cu cea mai mare linisce.

SCRISORI ADRESATE

"TIMPULUI"

Pitești, 15 Iunie 1877.

Citind în debaterile Camerei de la 9 ale curente, cuvintele D-lui deputat de Argeș, Dimancea, ce are cureauța a arunca cu tină asupra Miniștrilor acușați, zicând că „conspirău contra națiunii, și libertății lor ei,“ am fost cu drept cuvânt indignați, văzând că s'atribue altora acțiunile de care numai ei sunt capabili, acești demagogi purtorhatori.

Ca probă despre aceasta, vă rog să reproduceți, din „Românul“ de la 10 Noiembrie 1868, faimosul jurnal, redactat de comitetul revoluționar din Pitești, compus de 15 indivizi în capul cărora figurează d. Dimancea, comitetul instituit cu scop „d'a face să dispară, prin orice mijloace, opozițiunea contra Roșiilor atunci la putere.“

Acest comitet, cu d. Dimancea în frunte a mai avut cureauța a subscrie ca președinte pe arhiepiscopul Neofit Scriban, atunci locuitor de episcop la Argeș, care le-a dat o flagrantă desmintire în „Românul“ de la 12 Decembrie 1868, zicând că „fără știrea sa a fost subscrie în acel jurnal“ demn de autorii sel.

Vă alătur în original o petițiune (1) a unor sâteni de peste Milcov, de la 1868 Octombrie, provocată de guvernul „Roșiilor.“ Din ea se dovedește, că ori când sunt „Roșiile“ la putere, Voda e sacru, palatul bisericii, tronul e altar, și poeziile curg pentru Carol I. (vedeți oda din zilele trecute a d-lui Orășanu); dar când sunt în opozițiune, persoana sacră a Domnitorului e insultată și amenințată în viața sa chiar, iar d-nu Orășanu scrie pamfletul în versuri „Nemțoida“.

Șigur că veți publica aceste rânduri, în interesul adevărului și al moralității publice, vă mulțumesc în numele cetățenilor serioși din Pitești, oameni de ordine și stabilitate.

Iacă și petiția de care vorbește scrisoarea de mai sus. Lăsăm pe cititori să și închipuiască ce „influență morală“ a exercitat agenții guvernului asupra unei comune rurale jefuite și torturate, pentru a l'ismulge asemenea cuvinte către călăii ei! Pe atunci, ziarele guvernamentale incriminau pe conservatori că vor să aducă invazie în țară.

D-sale d-lui ministru Ion Brătianu.

Domnule ministru!

Ne-am speriat și cutremurat, când ne-am apus primarul comunei noastre d. Vasile Zaharia că răutatea asupra noastră ar fi mers până la anul d-voastră, cum că noi locuitorii comunei Bicazu, district. Neamțu, ne-am fi depărtat de la credința ce am jurat Prea Înălțatului nostru Domnitor Carol I și legilor Țării. Și că am nălti gândiri rele cu cei din lăuntrul său afară.

Domnule ministru, pe cât grăbim a vă încredința, eu sânt jurământ, că nici prin minte ne-am trecut asemenea fapte criminale, și nici să ajute Dumnezeu cui-va la așa urmări, pe atâtea din noi și prin aceasta, jurăm credință Prea Înălțatului nostru Domnitor Carol I, spre fericirea întregii Români. — Tot o dată putem încredința că însuși acela care a dus asemenea veste în privota noastră, trebuie să fie din făptuitorii de rău său din cei înrăutățiți și cu suferite negre. — Noi însă, fiind enrați și nevinovați, am rugat și pe autoritatea noastră comunală, a investi cu forma convenită această a noastră declarație. — Să trăiască Măria Sa Domnitorul Românilor Carol I. Să trăiți și d-voastră.

(Urmează sub-semnăturile sâtenilor și apoi următoarea legalizare.)

CONSILIUL COMUNEI BICAZUL.

Declarația de față, fiind sub adevăratele iscălituri a sub-semnărilor prin ea și dată în toată libertatea în fața Consiliului, numai puțin și a verbalet cereri de a se investi cu forma convenită, se adevărește cu iscăliturile convenite și punerea pecetii.

1868, Octombrie. No. 474.

Niță Chisor Gavril Ghimțoiu Simion Bogin Georgi Scartu Simion Fărțigu Alecu Balag (L. S.)

Primar, B. Zaharia. Notar, I. Ținlescu.

(1) Comunicată d'ouă rudă de aproape a d-lui Ministru Brătianu.

Primind de la d. doctor Dimitrescu Severian următoarea scrisoare, o publicăm, declarând că afirmarea d-lui Rimniceanu este cel mai odios neadevăr. D. Granda are prea mult respect de sine pentru a se coborâ la asemenea neadevăruri. — acestea fiind arma de apărare a d-lui Rimniceanu, ce a indignat numerosul public din sala juraților.

Acel carti cunosc pe D. Granda. știu că este incapabil d'asemenea infamii și că numai un d. Rimniceanu, — capabil de orice, — a putut să i atribue asemenea monstruozități.

București, 17 (29) Iunie 1877.

Domnilor Redactori,

Unul din amicii mei m'a asigurat cum că d. doctor Rimniceanu ar fi afirmat că, în procesul ce avut în marea juraților, D. Huralamb Granda ar fi zis, că eu și fi adevăratul autor al articolului pentru care d. Rimniceanu a făcut proces ziarului „Timpul“.

În interesul adevărului ce propagați, Vă rog D-lor Redactori, să bine-voiți a spune, dacă în adevăr D. Granda s'a servit de asemenea mijloc de apărare, sau dacă acestea nu sunt nise invențiuni nedemne ce se aruncă contra mea și a Domnului Granda.

Primiți, D-lor Redactori, asigurarea stimei mele.

Dr. Dimitrescu Severianu.

CATE-VA CUVINTE

asupra

STĂREI ECONOMICE

A BULGARIEI

Astăzi, când privirile lumii întregi sunt ațintite asupra rebelului întreprins de Rusia pentru a scăpa populațiunea creștină de sub jugul apăsător al turcilor; am crezut că, câte-va cuvinte asupra stării economice a țării vecine, numită Bulgaria, ar putea înfățișa oare-care interes pentru lectorii noștri atât de direct interesați de starea politică și socială a țărilor despre Dunăre. Nu cunosc Bulgaria prin mine însuși, de oare-ce n'am vizitat de cât două trei localități din această țară; însă din puținul ce am văzut, din studiul expozițiunii turcesci la 1867 și 1873, din lucrările publice asupra acestei țări, mă voiți săli a da lectorilor o idee pe cât se poate de justă asupra stării economice a vecinilor noștri.

I.

Bulgaria, odinioară stat independent, astăzi provincie turcescă, este o țară care se hotărăse la nord cu Dunărea care o desparte de România, la sud cu Balcanii care o desparte cu Rumelia, la apus cu riul Timok care o desparte de Serbia și spre răsărit cu Marea-Negră.

Configurațiunea sa are oare-care asemănare cu a României, de oare-ce teritoriul său este o continuățiune a imensului basin al Dunării. Dunărea țermuresce Bulgaria de la un capăt la altul; într'nsa se varsă rurile Lomul, Vidul, Osma, Lantra, care toate și-au oșeria în Balcani și strebat Bulgaria de a curmezișul, după cum România este străbătută de rurile sale.

Munții Balcani, hotarul dintre Bulgaria și Turcia sunt măreți și foarte singuratici. Dintre'nsii se nasc rurile care udă Bulgaria și Turcia. Faimoasa poartă a lui Traian, monument despre puterea romană, există pe coama acestor munți. Pană pe la 1835, poarta lui Traian se păstrase în destul de bine; atunci însă, după cum spun oamenii din partea locului, un pașă fanatic a pus să dărleze monumentul sub cuvânt că ar fi fost înălțat de creștini. În această parte a Balcanilor se împart apele, din care unele apucă spre Dunăre prin câmpiile Bulgariei, eare altele spre Marea Mediterană, străbătând mănolul basin al Traciei.

Blanqui economistul, marele poet Lamartine în „călătoria sa în Orient,“ au celebrat frumoasa panoramă ce se desfășură înaintea privitorului din vârfurile Balcanilor; de o parte imensul basin al Bulgariei, de alta, câmpiile Traciei și în depărtare stân-

cile cari domină orașul Filipopole unde mai anii trecuți se petrecură atâtea cruzimi cari au spăimântat Europa și chiar pe englesi.

După împărțirea administrativă a Turciei, Bulgaria formează d'impună cu Dobrovia, Vilaetul Dunării în care se află ca orașe principale: Vidinul, Rusciucul, Sofia, Ternoava, Varna.

Populațiunea bulgară trece peste trei milioane, jumătate din populațiunea slavă a Turciei, care după datele oficiale este de 5.200.000.

Ca să și facă lectorul o idee despre cât este de subredă dominațiunea turcescă în Europa din punctul de vedere al populațiunii, credem că este interesant a da, după publicațiunile oficiale, populațiunea Turciei din Europa după rase.

Populațiunea Turciei din Europa se urcă la 14 milioane locuitori din cari :

Table with 2 columns: Nationality and Population. Includes Otomanii (4,492,000), Tătari (16,000), Albanesi (1,500,000), Slavi (5,200,000), Armeni (100,000), Greci (1,000,000), Israeii (70,000), Țigani (214,000), Cerchezii (595,000).

Aceste țifre vorbesc singure; ne arată aceea ce a impresionat pe cei mai mulți călători, că aceea ce surprinde mai mult în Turcia, este rărima turcilor. Și în adevăr marea majoritate a populațiunii din Turcia europeană este creștină.

Majoritatea bulgarilor profesează religionea greacă-orientală, care este și religionea domnitoare a populațiunilor creștine din Orient. Și aici ca și aiurea clerul catolic a umblat după proșeliți și a reușit a face o parte dintre locuitorii să îmbrățișeze religionea catolică.

Popor religios înainte de toate, poporul bulgar a confundat în aspirațiunile sale către independență, religionea cu politica și în luptele sale pentru emancipare. Crucea albă pe câmp negru a falsificat pe studardele eroilor bulgari. Și cum ar fi putut să fie în alt-fel, când acest nenorocit popor este torturat, persecutat, jăfuit de atâtea veacuri, mai cu seamă pentru că nu era de o credință ca rasa cuceritoare. Veacuri întregi poporul bulgar ca și cel-alți creștini din Turcia, a trebuit să se închine lui Dumnezeu prin locuri ascunse, fără nici o manifestațiune esterioră. Cei mai ciutați dintre turci pe dată ce se așezau câte-va familii într'o localitate, ridicau gîmă și horea putea să strige cât de tare: pe când nici un sunet de clopot, nici o cruce nu se putea pune d'asupra unui locaș unde mergeau creștinii să se roage. Această persecuțiune a întărit și mai mult pe bulgari în sentimentele lor religioase, căci, nenorociți, numai în rugăciunea către Dumnezeu mai aflau o mângâiere în trista lor existență.

Noi Români cunoscem caracterul bulgarilor de oare-ce suntem în contact zilnic cu densii. Populațiunea agricolă fugită de groaza turcilor din Bulgaria și așezată în atâtea sate din România, ne-a făcut cunoscute calitățile poporului bulgar. Un străin ilustru care a petrecut cât-va timp între densii, economistul frances Blanqui se rostete în modul următor asupra bulgarilor: — „Caracterul Bulgarilor seamănă puțin cu al Grecilor. Rasa greacă este mai frumoasă, mai spirituală, mai fină, mai „clasică,“ însă mai puțin onestă și mai puțin religioasă de cât rasa bulgară. Bulgarii sunt în general blânzi, pațnici, îndurători, muncitori, ospitalieri. Ei au moravuri mai curate ca ale Grecilor; sunt mai cumpetați, mai sinceri, „mai siguri“ în orice lucru. Grecilor le place șgomotul, rebelul, mișcarea și intrigile; Bulgarii sunt modești, prudenți, economici și cu bun simț. Bulgarii sunt Germanii Turciei; Grecii sunt Italianii. Nu se iubesc între densii și n'au anale comune. Grecii afectează o mare superioritate asupra Bulgarilor din cauza vechimei originii lor.

1) Dară pe „Români“ locuitorii din Bulgaria, oamenii oficiali ai Turciei pentru ce au copiat în statistica lor oficială.

genți, sub conducerea unui macedonean cu numele Stupa, a avut o ciocnire cu trupele turcești și a prins pe noul Kaimacam Hadji Amptos. O parte mare din trupele turcești desertază și se adună în bande, care pradă și jăfuesc prin satele mai puțin adăpostite.

După „National“ Mareșalul McMahon în curând va face o călătorie prin departamente.

SCRIRI TELEGRAFICE

FOILOR STREINE.

Londra, 26 Iunie.

„Oficiul Renter“ comunică din Erzerum știrea că la 21 și 22 au avut loc lupte serioase în strimptoriale de la Delibaba. Rușii au fost siliți a se retrage la Sejdkan. Luptele au durat 33 ceasuri. Perderile în ambele părți sunt mari.

Constantinopol, 28 Iunie.

Sâmbătă rușii au atacat pozițiunile turcești de la Batom. După o luptă mai îndelungată ei au fost respinși cu mari pierderi.

Dominecă rușii au făcut un nou atac, dar și astăzi au fost siliți a se retrage.

Londra 26 Iunie.

După „Daily Telegraph,“ guvernul nu va presenta parlamentului proiectul de lege relativ la votarea împrumutului extraordinar de cât peste câte-va zile.

Pesta 26 Iunie.

Tisza, răspunzând interpelațiunilor făcute în chestiunea orientală, zice că în cel din urmă consiliu de miniștri s'a hotărât a nu mobiliza și a nu ocupa și declară că Austro-Ungaria nu va suferi ca vre o putere să facă achizițiuni în provinciile învecinate ale Turciei.

Constantinopol 26 Iunie.

Mai multe vase de rebel rusești s'au observat în Mediterana și se crede că vor face un atac asupra Smyrnei.

Berlin 26 Iunie.

Principele Bismarck, întorcându-se de la Varzin, va petrece două zile în Berlin.

Constantinopol 24 Iunie.

Toate trolepele din Dobrovia au primit ordine de a se retrage spre valul lui Traian.

În urma canonadel, care a avut loc alaltă-ori, au ars în Rusciuc vre-o 350 case și un foarte mare număr de persoane au fost rănite.

Citim în Curierul de Galați:

Ismail, 9 Iunie.

Pe la începutul lui Aprilie vestea venirei Roșiilor ajunsese în Ismail. Cărciumarii și antreprenorii jidovi începuse a șopti despre podreacelăcu și proviantul ce trebuia să facă: prin urmare, principala idee era despre modul umplerii buzunarelor cu bu-masce, iar ca politică se vorbea, că dacă nu și peste Pruth, dar Ismailul de sigur vine sub dominațiunea Rușiilor.

În fine momentul de bucurie pentru unii,

La un-apre-zece ore, șeurătura locomotivei anunță apropierea stației Plum-Creek. D. Fogg se sculă și, urmat de Fix, se duce în pridvor. Vântură-Lumeii urmă cu o pereche de revolvers. Mă. Anda rămase singură în vagon palidă ca o moartă.

În același moment, nga celuil-alt vagon se deschise, și colonelul Proctor apăruse asemenea, urmat de un martor, un Yankee de soiul lui.

În momentul însă, când amândouă adversarii voia să se coboare jos, conducătorul alergă strigând:

— Și pentru ce? — întrebă colonelul. Nu vă dați jos, domnilor.

— Am întârziat cu douăzeci minute, și trenul nu se oprește.

— Dar trebuie să mă bat cu d-nul.

— Regret, — răspunse impiegatul, — dar plecăm îndată. Anzi, sună clopotul!

În adevăr, clopotul sună, și trenul porni.

(Va Urma).

Al. Malcoș-Petrescu.

pe când Bulgaria de abia s'au bucurat de o naționalitate efemeră. Într-un al un-spre-zecelea și al patru-spre-zecelea veac. Religioana este singura legătură care l'unesce: însă, mulțumită persecuțiilor Turcilor, această legătură este astăzi mai tare de cât ori când. Și dacă independența familiei greco-slave se va stabili, aceasta se va face sub auspiciile religioase.

Comparând pe Turci cu Bulgarii, același autor zice:

„Pe când credința religioasă se menținea neatinsă între populațiile creștine, principiul musulman dezvoltă germinii s'ei de moarte în rasa Turcilor. Acest principiu fatal minază puterea otomană și o conduce fără scăpare la cădere. Netoleranța, fatalismul, și poligamia sunt cele trei caractere distinctive și neremediabile ale acestui principiu, căci un musulman tolerant este un nelegiuit după cum ar fi un novator în politică, sau un filosof în materie de harem. Nu se face nimic în Turcia fără ca să se consulte umelele, cari sunt ființe stupide, nedemne de rangul ce ocupă, prin nemernicia și profunda lor necapacitate. Cel mai din urmă călugăr spaniol ar fi mai apropiat de civilizațiune de cât „Scheik-ul-Islam, șeful credinței musulmane.”

Și mai departe:

„Turcul fumează, se roagă și se odihnește; el poruncește, este armat. Bulgarii ară, muncesc, se supun și poartă arme numai în călătorie. Turcul este poligam; creștinul are numai o soție. Țărânul seamănă unui magistrat prin forma veșmintelor sale; țergovețul turc seamănă unui tâlhar, prin sileaful său încercat cu pistoale și iatagane. Femeile turce, tot-d'a-una cu figura acoperită. Invață și răspândesc corupțiunea în bazaruri; femeile creștine merg cu fața descoperită și dau exemple despre toate virtuțile. „Cristianismul înaintea cu puterea unei mări, care se umflă: Valachia, Moldavia, Serbia, Grecia, am mai zis, și Siria au trecut pe sub talazuri și sunt vergure de Turci. Va veni și rindul Bulgariei, când va putea să producă oameni. Atunci, toate aceste popoare atât timp apăsate, și vor da mâna pentru a forma o națiune mare sau o confederațiune mare, copiii nu vor crede când li se va povesti despre suferințele părinților lor, după cum uită cineva furtuna pe dată ce pământul s'a răcorit.”

Un străin ilustru și oare cum neinteresat de a dreptul în chestiune, trimis în misiune pe la anul 1841 de către domnul Guizot, pe atunci ministru al afacerilor străine, recunoaște superioritatea creștinilor asupra musulmanilor, și o recunoaște așa, că se miră cum o mână de fanatici și îndărătnici au putut fi tolerați în senul Europei.

Că cele zise de Blanqui sunt ființa adevărului în ceea ce privește caracterul populației bulgare, noi Românii o știm mai bine de cât oricine. Și în adevăr, afară de populațiunea bulgară așezată în țara noastră, pe tot anul vin din Bulgaria mii de lucrători cari petrec până ce dă zăpada între noi. Proprietarii cari întrebunțează la lucrările agricole landă bunele obiceiuri și stăruința la muncă a vecinilor noștri. Afară de acestea, mai în toată țara producțiunea verdețurilor și altor legumi se face de către grădinarii bulgari. Am relațiuni cu asemenea grădinarii de sunt doi-spre-zece ani, și până astăzi n'am avut a mă plange de densii.

Dacă de la agricultori vom trece la industria și comerțului bulgari așezată în orașele României, trebuie să recunoaștem că în relațiunile lor ca oameni de afaceri, pot fi citați ca oameni de o stăruință particulară și de o onestitate care nu este comună.

(Revista Științifică).
(Ve urma.)

ris". d. Al. Vlădescu, doctor în drept și doctor în medicină, a publicat un studiu important care vine foarte la timp.

Autorul a avut fericirea că opera sa să fie pusă sub suspiciile M. S. Domitorului, precum se vede din această scrisoare a d-lui Mareșal al Curței și Casei Domnesce.

Vineri, 10 Iunie 1877.

Domnule doctor,

M. S. Domitorul a priimit cu un interes oșebit opul Domniei Voastre intitulat „Suveranitatea și Independența României față de capitulațiile, Tratatul și Convenția din Paris.”

Prea înălțatul nostru Domn autorizând cu plăcere punerea sub suspiciile Prea-Înălțimei-Sale a acestui op, a bine-voit a mă însărcina să vă arăt ale Sale Înalte mulțumiri pentru acest omagiu din parte-vă.

Îndeplinind acest ordin mă grăbesc Domnule meu, a vă oferi cu această ocazie încredințarea prea oșebitei mele considerațiuni.

Mareșalul Curței
Th. Văcărescu.

Pentru a învedera valoarea științifică și literară a acestei cărți, reproducem pagina cu care autorul începe studiul său:

Constatat odată că nici capitulațiile, nici Art. 5 din tratatul de Adrianopol, nici Hatti-Sherif din 1831, texte pe care s'au basat conferințele de la Paris în 1856 și 1858 ca să reguleze raporturile dintre România, Moldavia și sublima Poartă, nu le a micșorat de drept suveranitatea și neatașarea lor seclară față de Turcia, este evident, că și tratatul și convenția din Paris nu a atina pozițiunea politică a Principatelor, și țara declarându-se în stare de independență nu face de cât se neseze de un drept al său, nu face de cât se redeștepte puterile garante din eroarea în care le a indus Turcia, pentru a hrăpi independența Românilor, pe care ei o revindică azi, ca un drept al lor seclar, transmis din generație în generație de la Mircea cel mare până la Carol I, sub auspiciile cărora s'a realizat această mare și sântă idee de neatașare, cu consensul guvernului și al corporiilor legiuitoare și cu sprijinul unora din marile puteri garante.

Românii declarându-se în stare de independență, nu se pun contra dorințelor puterilor garante, căci este constatată că puterile nu au pus Principatele sub suzeranitatea Porței prin nici o dispozițiune formală. Puterile garante, o repet, ocupându-se de soarta Principatelor, au luat de basă capitulațiile și Hatti-Sherif din 1834, care toate respectă, de drept suveranitatea și neatașarea Principatelor față de Turcia: că ast-fel fiind, marile puteri garante ne au luat sub scutul lor și ne au recunoscut ele singure, în principiu, prin tratatul și convenția din Paris, suveranitatea și independența noastră; ne au luat sub scutul lor și ne au lăsat pe noi în și-ne să ne proclamăm ceea ce ele ne au recunoscut, independența.

Ast-fel interpretat tratatul și convenția din Paris, în raport cu capitulațiile și cu Hatti-Sherif din 1834, recunoaștem că atât tratatul cât și convenția din Paris au avut o mare importanță pentru popoarele cele mici din Orient, pentru că ele au adus în viața acestor popoare o pace de 20 ani trecuți, în care timp au putut să se pregătescă pentru a și croi o soartă mai conformă cu aspirațiunile lor, cu progresul și cu civilizațiunea modernă. Tratatul și convenția din Paris au fost, dacă pot să mă exprim ast-fel, „o specie de tutelă” dată unui minor, în timpul nepuținței sale, ca să și pregătească educația și instrucțiunea sa în liniște și neșterpă de nimeni, până va veni în etatea majoră de 21 ani, căci sunt 21 de ani impliniți de la tratatul din Paris până azi, și în urmă, minorele devenit majore, să și reguleze singur socotelile sale cu tutorele săe; mulțumind în același timp consiliului săe de familie pentru concursul ce i-a dat „de a și păstra patrimoniul ne atins de tutore”, dupe cum mulțumim vi vom mulțumi noi consiliului nostru de familie — marilor puteri garante.

Aceasta este explicațiunea ce comportă tratatul și convenția din Paris și pe care marile puteri garante nu o pot nega pentru onoarea și gloria lor, și probă că această este singura explicație rațională, și că, sub auspiciile tratatului și convenției din Paris, „Românii au realizat unirea de-

nitivă a României cu un Domn străin ereditar”, acte pe care marile puteri le-a aprobat; și tot sub auspiciile acestor tratate s'a declarat în starea de independență, conform drepturilor lor seclare, act de regenerare națională, pe care marile puteri l'vor aproba cu aceeași bună voință, cu care au aprobat toate reformele operate de Români în urma tratatului și convenției din Paris.

Dacă înamicii noștri, ori-care ar fi ei, ar căuta să dea o altă interpretățiune tratatului și convenției din Paris, declarăm că aceste acte internaționale, pe care popoarele din Orient și-au rezemat viitorul lor, ca pe o temelie solidă până azi, ar fi de aci înainte, o a dona Turciei pentru aceste popoare, și mai cu seamă pentru România. Impedicați în dezvoltarea sa pe de o parte de Turcia, lăunțită pe de alta, în aspirațiile ei, în țesăturile acestor acte diplomatice, România s'ar afla între două Turcii, una barbară și musulmană gata s'o apese, ca și în trecut, alta civilizată și creștină dispusă s'o oprească în dezvoltarea sa. Înăm amândouă unite aceste Turcii ar consuma ruina creștinătății în genere, începând de Turcia musulmană, și ar impedia și pe România de a prospera. Am frema convingere că marile puteri garante se vor grăbi să revindică pentru ele interpretățiunea ce se dă pe termenul stâng al Domniei, actelor lor diplomatice, ca să nu se poată scri v'ro dată, în istoria omenirii, că Europa civilizată s'a făcut, către finele secolului al 19, prin tăcerea și indiferența sa, complice barbarei Turcii.

În urma acestei interpretățiuni ce dăm tratatului și convenției din Paris, nasea înțelegerea legitimă, ce raporturi internaționale au voit puterile garante să stabilească între Principatele unite Moldo-România și între sublima Poartă, lăsând Principatele sub suveranitatea Turciei prin tratatul și convenția din Paris? Puterile garante lăsând Principatele sub suzeranitatea Porței și obligându-le să și plătescă un tribut anual bănesc, au reinviat între Turcia și Principate acea alianță inegală care numai exista dupe dreptul popoarelor, înaintea tratatului și convenției din Paris, prin faptele de barbarie și de trădare ce Turcia a comis către Principate; alianță pe care puterile au crezut-o de oare care utilitate în urma crizei din care ega Orientul, dar pe care timpul și faptele însăși ale Porței au probat îndestul înaltelor Puteri garante, că nu mai are nici o rațiune de a fi azi, în stare de nepuțință și de barbarie în care progresază sublima Poartă; legătura, care de noi ar fi rupt-o Turcia cea d'inteii prin actele sale de barbarie, atacând porturile și orașele noastre ne apărute, și prădând avuțiune noastră națională, trebuia s'o rupem noi acum de teamă că Turcia biruită și de astăzi dată, ar fi putut să ne vază, dacă ar mai fi găsit v'run cumpărător care să consimță la această combinațiune, și dacă noi Românii nu am fi fost în stare a ne apăra.

Domnul Românilor cu guvernul țării și cu reprezentanții națiunii, învețuți de esperiența trecutului, au înțeles la timp, că alțarea României stă în viitor în brațul tuturului Românilor, iar nu în alianța lor cu Turcia, că ast-fel fiind, declararea independenței, în împrejurările de față, se prezenta pentru România ca o măsură de conservare, de prosperitate și de mărire națională, la care au răspuns Domnul și reprezentanții națiunii, proclamând și sancționând independența României.

SCIBILE ZILEI.

Vineri 17 ale curentei, M. S. Domitorul a primit în audiență particulară pe D. colonel Mansfield, agent diplomatic și consul general al Marii Britanii, care a avut onoarea a prezenta Înălțimea Sale pe D. colonel Wellesley, din garda Majestății Sale Reginei, agent militar atașat pe lângă persoana Majestății Sale Imperatorului Rusiei.

M. S. Domitorul a primit, în aceeași zi, pe D. I. A. Keun, consul general al Terilor-de-Jos, care a avut onoarea a remite o scrisoare din partea Augustului săe Suveran, notificând Înălțimei Sale încetarea din viață a Majestății Sale Reginei Sofia.

Citim în „Curierul de Galați”: După ocuparea Măcinului de trupe rusești, Turcii s'au retras la Babadac, unde eră la 14 corent, suntem informați că au fost atacați de un corp de cazaci, care a pus în goană tot corpul de armată aflat acolo, luându-le mai mulți prizonieri și tot materialul de rebel, precum praf, cartușe, munițiuni, proviziuni etc. Rușii înaintează spre Megidie și Chiustenge sau Costanța.

Dacă Rușii vor ocupa pozițiunile dintre Măcin, Cernavoda pe malul drept al Dunării și se vor întinde în interiorul Dobrogei, ocupând Megidie, o mare comună tătară, și apoi Constanța, un port la Marea Neagră, tot restul cel-alt, începând de la Sulina și până la Constanța pe mare și de la Tulcea și până la Cernavoda pe Dunăre, se izolează de veri ce apărare din partea Turciei și se va ocupa cu cea mai mare facilitățe de armata rusă, mai cu seamă că principalele puncte strategice, cum spre exemplu Tulcea și Isaccea, sunt luate deja de Ruși.

În urma recunoașterilor făcute de trupele rusești cari ocupă Tulcea și Isaccea, în interiorul Turciei, prin părțile de acolo s'au prins mai mulți Cerchezii.

Populațiunea turcă aflată acum în locurile ocupate de armata rusă, văzând ordina și disciplina ce domnesc în trupele ruse, precum și respectul ce se dă proprietății particulare de către Ruși, au început a declara, că ar fi fost mai fericiți dacă Rușii ocupau de mai înainte acele locuri, căci ar fi scăpat de jafurile Cerchezilor și Bași-buzucilor.

Ce trebuie să fi suferit creștinii dacă chiar Turcii se plâng de acești sălbatici?

Trupele rusești trec mereu Dunărea. Cele de la Harșova se îndreptează cu mers sforțat spre Siliștria, a cărei înconjurare este inevitabilă; iar cele de la Sighet se răsipesc în deosebite puncte strategice.

În privința trecerii de la Zimnicea, mai adăm și în „Românul” următoarele rânduri:

Telegraful vă va fi comunicat deja că azi-noapte pe la orele 2, trupele rusești d'aci au trecut Dunărea sub comanda marelui duce Nicolae, comandantul suprem al armatei de la Dunăre. Încă de pe la 6 ore seara, se află aci toți comandanții armatei și pe la 3 totul s'a pus în mișcare.

Teremul e încă foarte dificil, din cauza multor viroage cauzate de inundațiune, și cari încă n'au secat cu desăvârșire; cu toate acestea, pe la 2 ore, armata se afla la țerm gata de atac și pe la 3, cele d'antăiu pontoane debarcău trupe pe malul drept.

Se credea că inamicul se retrăsese deja; dar el era la pândă, și numai după o luptă de două ore, fu respins și gonit peste deal, și bateriile lui reduse la tăcere. În timpul acestei lupte, pontoanele debarcău mereu oștirea pe cel-alt țerm și în fine se stabilii și podul pe care trecu grosul armatei.

Toți, de la marele Duce până la cel din urmă soldat au fost la înălțimea grelei lor misiuni.

Nu cred de prisosă a vă anunția că și ofițarii români, d. general Zefcari și d. colonel Ghergheli, cari sunt atașați pe lângă A. S. marile duce au trecut Dunărea pe cel d'antăiu ponton. Reprezintăți junei noastre armate au dovedit prin acest fapt curajul iei demn de laudă.

Pe când vă scriu aceste rânduri, tunul încă bubuie; o moară turcească e în flacări. În Sighet se vede foc în mai multe locuri.

Armata rusă vine necontent și se îndreptează spre Dunăre.

Colegiul III de Iași a ales deputat pe d. Al. M. Șendrea, cu 183 voturi, în contra d-lui G. Marzescu, care a avut 133.

O regretabilă sinucidere a unui soldatului rus, s'a întâmplat eră pe drumul de fer București-Giurgiu.

Trenul pornise din gara Giurgiuului. În apropiere de stațiune Frățesci, un soldat rus care păzea p'aci, se lungi în latul șinelor pentru ca locomotiva să-i zdrobească corpul. Luțea cu care săvârși acest fapt nu permise a se opri mașina: el fu tăiat în trei.

În trenul care venia spre București se afla și comandantul trupelor ruse aflate la Giurgiu, precum și mai mulți alți ofițarii superiori. Trenul se opri mai în urmă, și comandantul întrebă pe cel-alti soldați, cari se aflau acolo, despre motivele cari au îndemnat pe acel nenorocit soldat a se sinucide ast-fel. Dar soldații nu putură să dea nici un răspuns pozitiv.

„Românul” recunoaște însuși că bănuiala despre care a vorbit în suplimentul său de Duminecă, cum că turcii ar fi voind să întindă un pod în fața Lom-Palancel, este cu totul neintemeiată. Ea provenea numai din o spătmă ce și făcuseră într'un moment locuitorii români de pe marginea Dunării.

Citim în „Monitorul Oficial” următorul curios comunicat:

Toate persoanele cari au obținut titlul de licențiat sau doctor în drept de la facultățile din țeară sau de la acele din străinătate, și cari nu se află actualment în magistratura, sunt invitate să bine-voacă a face cunoscut ministerului titlurile ce posed, de la care facultate și data când le-au obținut, alăturând și diplomele cucerite.

Această invitațiune privește atât pe acei cari au depus tesele lor la minister, cât și pe acei cari nu le au depus.

Ministerul face această publicațiune în dorința sa are de a asigura o pozițiune tuturor tinerilor ce au făcut studii și obținut grade academice.

Guvernul venit în numele libertății, convingându-se că numai întunerecul convine faptelor lui, caută a sugruma libertatea presei.

Ne mai voind să se espună prin procese înaintea juraților, recurge acum la un alt mijloc iesuitic: acela d'a împedea răspândirea ziarelor cari l' demască, arstând prin agenți polițienesci, pe copii cari le vând.

Dintr'o singură lovire, guvernul Rosetti-Brătianu face mai multe rele: d'o parte sugrumă libertatea cetățeanului d'a și esprima cugetării și împedea pe public d'a ști ce soartă au interesele lui; d'altă parte lipsește p'acel săraci copii de singurul mijloc d'a și câștiga pâinea de toate zilele, și apoi, câștigă dintre denși cu micul lor câștig zilnic, nu susțin care un tată bătrân și nepuțincios, care o mamă bolnavă, care o familie întregă!

Cel mai nemerit lucru ar fi o comună înțelegere între aceste ziare, pentru a constata această secestrare de persoane și a intenta personal ministrului de interne un proces civil de despăgubire, — mai cu seamă că ziua dreptății nu poate să întârzie.

Ofer gratis serviciile mele în arta chirurgicală atât armatei române cât și armatei imperiale ruse în Capitală precum și în afară din capitală la o distanță ce n'ar necesita absența mea din oraș peste 25 ore.

N. Turnescu,
doctor în medicină și doctor în chirurgie de la facultatea din Paris, profesor de clinica chirurgicală la facultatea din București, chirurg al spitalului Colțea din București.

A eșit de sub tipar la Sibiu:

POMĂRITUL
NOTCOMIT CU OȘEBITĂ PRIVIRE LA GRĂDINA SCOLARA
de
D. COMSIA
Cu numeroase ilustrațiuni. Prețul unui exemplar un florin.

DOCTORUL I. FELIX
s'a mutat
ÎN STRADA CALONFIRESCU No. 3.

BIBLIOGRAFIE

Sub titlul „Suveranitatea și Independența României față de capitulațiile, tratatul și convenția din Pa-

COURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DIVERSE

Table with columns: VALOAREA, Cursul, Ofertul, Prețul. Includes sections for COUPONS, DEVERSE, and CURSUL VIENEI.

Moșia Vișani, cu tr...

cu din Județul Râmnicu-Sarat. a D-lui Constantin Cretzulescu. se arendă de la Sf. Gheorghe anul viitor 1878.

J. M. MARKOVICH & C-nie CASA DE COMISIUNI

Import și Export. priimește comisiuni de ori ce articole sâi produse ca import din Angliera, Franca, Germania, Belgia și Austro-Ungaria.

ANUNCIU

Băile de aburi de acolo, în dosul gimnasiului român. locuințe curate și bine mobilate, cu privirea spre grădina, precum și grajduri de cai și șopron pentru trăsură, cu prețuri foarte moderate.

Băile din Zaizon!

Plăcintele băi de la Zaizon se află într-o vale iugustă a munților, unde sublimitatea serioasă a Carpaților se unește cu grațioasa simplitate a văilor cu aerul pur și sănătos și cu fontănelile sale minerale, cari au putine rivale peste tot globul.

Zaizon lângă Brașov. J. LATZIN, arendașul băilor din Zaizon.

Moșia Boldești din

Județul Buzen în întindere 3,000 pogone, la o oră depărtare de gara Mizil, cu case și magazin să da cu arenda de la St. Gheorghe 1878.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE IN ROMANIA

Large table with multiple columns showing train routes (e.g., București-Bărbogji-Roman-Suceava) and fares for different classes of service.

PHARMACIA LA „SPERANTIA“ DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE. Obiecte de Cauciuc și Articole de Toaletă.

DE MII DE DOAMNE RECUNOSCUTA RAVISSANTE. Remediu incomparabil și nevătmător pentru înfrumusețarea pielii aprobat autentic de Dr. LEJOSSE Paris.

NOUL HOTEL SINAI. Onorabila Eforie a Spitalelor din București clădind, un al doilea și splendid edificiu, la Sinaia sub numirea de NOUL HOTEL.

PATURI DE LAGAR. PATURI, SISTEM FRANCES PATURI SIMPLE. PATURI, CARI SE TRANSFORMEZA INTR'UN MOMENT IN FAUTEUL SI SCAUN.

CE SE POATE CAPATA PENTRU 3 FRANCI LA DESFACEREA SPECIALITATILOR IN PANZARIA LINGERIA DIN VIENA. Calea Mogoșoiei Palais „Dacia“.

STRADA CAROL I NO. 5 „LA STEUA ALBA“ AVIS IMPORTANT. INCALTIAMINTE PENTRU BARBATI, DAME SI COPII PHILIPP GOLDSTEIN.

MOȘILOR. LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAI este de vânzare cu prețul foarte eflin prin Domnu C. SIEBRECHT.